חוק הבזק (תיקון מס' 9), התשנ"ג – 1993*

1. אחרי סעיף 30 לחוק הבזק, התשמ"ב-1982, יבוא:

הוספת סעיף 30א

"שיגור דבר פרסומת באמצעות פקסימילה

30. (א) המשגר דבר פרסומת באמצעות פקסימילה, ללא קבלת הסכמה מראש ובכתב, של הגמען, דינו – קנס כקבוע בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977; פניה חד-פעמית מטעם משגר לנמען שהינו בית עסק, הכוללת הצעה להסכים לקבלת דברי פרסומת מטעמו, באמצעות פקסימילה, לא תהיה עבירה לפי סעיף זה.

- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף זה בידי תאגיד, יראו גם את המנהל של התאגיד ואת כל מי שהרא אחראי לתחומי השיווק או הפרסום בתאגיד, כמי שעבר את העבירה לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט את כל האמצעים הסבירים למניעתה.
 - (ג) לענין סעיף זה –

"משגר" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נשוא דבר הפרסומת או מי שתכנו של דבר הפרסום מצביע עליו, כמי שמעונין בשיגורו ובהתקשרות עמו כאמור, אך למעט מי שביצע את הפעולה כשירות בזק לפי רשיון כללי או מיוחד שניתן לפי חוק זה;

"דבר פרסומת" – מסר שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד השקעת כספים בדרך אחרת."

שולמית אלוני שרת התקשורת יצחק רבין ראש הממשלה

שבח וייס יושב ראש הכנסת עזר וייצמן נשיא המדינה

נתקבל בכנסת ביום ט"ז באב התשנ"ג (3 באוגוסט 1993); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2173, מיום כ"ט באדר התשנ"ג (22 במרס 1993), עמ' 112.

ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשנ"ג, עמ' 19.

ס"ח התשל"ז, עמ' 226.